

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

C 7 E

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Tom 54

12 stycznia 2011

Powiadomienie nr

Spis treści

Strona

III Akty przygotowawcze

RADA

2011/C 7 E/01	Stanowisko Rady (UE) nr 1/2011 w pierwszym czytaniu w sprawie przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zmiany rozporządzenia Rady (WE) nr 1934/2006 ustanawiającego instrument finansowania współpracy z państwami i terytoriami uprzemysłowionymi oraz innymi państwami i terytoriami o wysokim dochodzie Przyjęte przez Radę w dniu 10 grudnia 2010 r.....	1
2011/C 7 E/02	Stanowisko Rady (UE) nr 2/2011 w pierwszym czytaniu w sprawie przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1905/2006 ustanawiające instrument finansowania współpracy na rzecz rozwoju Przyjęte przez Radę w dniu 10 grudnia 2010 r.....	11
2011/C 7 E/03	Stanowisko Rady (UE) nr 3/2011 w pierwszym czytaniu w sprawie przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1889/2006 w sprawie ustanowienia instrumentu finansowego na rzecz wspierania demokracji i praw człowieka na świecie Przyjęte przez Radę w dniu 10 grudnia 2010 r.....	14
2011/C 7 E/04	Stanowisko Rady (UE) nr 4/2011 w pierwszym czytaniu w sprawie przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1905/2006 ustanawiające instrument finansowania współpracy na rzecz rozwoju Przyjęte przez Radę w dniu 10 grudnia 2010 r.....	17

PL

III

(Akty przygotowawcze)

RADA

STANOWISKO RADY (UE) NR 1/2011 W PIERWSZYM CZYTANIU

w sprawie przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zmiany rozporządzenia Rady (WE) nr 1934/2006 ustanawiającego instrument finansowania współpracy z państwami i terytoriami uprzemysłowionymi oraz innymi państwami i terytoriami o wysokim dochodzie

Przyjęte przez Radę w dniu 10 grudnia 2010 r.

(2011/C 7 E/01)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

przez Komitet Pomocy Rozwojowej przy Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju („OECD/DAC”).

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 ust. 2 i art. 209 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Od 2007 r. Wspólnota optymalizuje swoją współpracę geograficzną z krajami rozwijającymi się w Azji, Azji Środkowej i Ameryce Łacińskiej oraz z Irakiem, Iranem, Jemenem i Republiką Południowej Afryki na mocy rozporządzenia (WE) nr 1905/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. ustanawiającego instrument finansowania współpracy na rzecz rozwoju ⁽²⁾.

(2) Pierwotnym i naczelnym celem rozporządzenia (WE) nr 1905/2006 jest eliminacja ubóstwa poprzez realizację milenijnych celów rozwoju. Zakres współpracy w ramach programów geograficznych obejmujących rozwijające się kraje, terytoria i regiony, określony w tym rozporządzeniu, jest ponadto ograniczony do finansowania środków, które mają spełniać kryteria oficjalnej pomocy rozwojowej (zwane dalej „kryteriami OPR”) określone

(3) W interesie Unii jest dalsze pogłębienie stosunków ze wspomnianymi wyżej krajami rozwijającymi się, będącymi ważnymi partnerami bilateralnymi i podmiotami uczestniczącymi w forach międzynarodowych i zarządzaniu globalnym. Unię łączy z tymi państwami wspólny interes strategiczny, jakim jest promowanie zdywersyfikowanych powiązań, w szczególności w takich dziedzinach, jak wymiana ekonomiczna, handlowa, akademicka, gospodarcza i naukowa. Unia potrzebuje zatem instrumentu finansowego, który pozwoliłby na sfinansowanie środków, które co do zasady nie mogłyby zostać uznane za oficjalną pomoc rozwojową w świetle kryteriów OPR, ale które mają decydujące znaczenie dla utwierdzania stosunków i wnoszą istotny wkład w postęp danych krajów rozwijających się.

(4) W tym celu w ramach procedur budżetowych w latach 2007 i 2008 uruchomiono cztery działania przygotowawcze, mające na celu zainicjowanie tego typu wzmocnionej współpracy zgodnie z art. 49 ust. 6 lit. b) rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich ⁽³⁾. Te działania przygotowawcze obejmują: wymianę gospodarczą i naukową z Indiami; wymianę gospodarczą i naukową z Chinami; współpracę z grupą krajów o średnich dochodach w Azji; oraz współpracę z grupą państw o średnich dochodach w Ameryce Łacińskiej. Na mocy tego artykułu procedura ustawodawcza wszczęta w następstwie działań przygotowawczych musi zostać zakończona przed końcem trzeciego roku budżetowego.

⁽¹⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 21 października 2010 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) i stanowisko Rady przyjęte w pierwszym czytaniu z dnia 10 grudnia 2010 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 378 z 27.12.2006, s. 41.

⁽³⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, s. 1.

- (5) Na potrzeby realizacji tego typu wzmocnionej współpracy z krajami objętymi rozporządzeniem (WE) nr 1905/2006 właściwe są cele i przepisy rozporządzenia (WE) nr 1934/2006⁽¹⁾. W tym celu należy rozszerzyć geograficzny zakres stosowania rozporządzenia (WE) nr 1934/2006 i zapewnić odpowiednią pulę środków finansowych na potrzeby współpracy z tymi krajami rozwijającymi się.
- (6) Rozszerzenie geograficznego zakresu stosowania rozporządzenia (WE) nr 1934/2006 doprowadzi do objęcia krajów rozwijających się zakresem stosowania dwóch różnych instrumentów finansowych w dziedzinie działań zewnętrznych. Należy zapewnić wyraźne oddzielenie tych dwóch instrumentów finansowania. Na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1905/2006 finansowane będą środki, które spełniają kryteria OPR, natomiast rozporządzenie (WE) nr 1934/2006 będzie mieć zastosowanie wyłącznie do tych środków, które co do zasady tych kryteriów nie spełniają. Ponadto należy zapewnić, by kraje objęte dotychczas zakresem stosowania rozporządzenia (WE) nr 1934/2006, czyli państwa i terytoria uprzemysłowione oraz inne państwa i terytoria o wysokich dochodach, nie znalazły się w gorszej sytuacji, w szczególności pod względem finansowym, w wyniku rozszerzenia geograficznego zakresu stosowania tego rozporządzenia.
- (7) Ponieważ kryzys gospodarczy spowodował wyjątkowe napięcie budżetowe w całej Unii, a proponowane rozszerzenie dotyczy krajów, które osiągały czasem poziom konkurencyjności porównywalny z unijnym i średni poziom życia zbliżony do poziomu niektórych państw członkowskich, współpraca unijna powinna uwzględniać wysiłki krajów beneficjentów na rzecz przestrzegania porozumień międzynarodowych Międzynarodowej Organizacji Pracy i udziału w realizacji światowych celów dotyczących ograniczenia emisji gazów cieplarnianych.
- (8) Przegląd wdrożenia instrumentów finansowych w zakresie działań zewnętrznych ujawnił niespójności w zakresie przepisów dotyczących kwalifikowalności do objęcia finansowaniem kosztów związanych z podatkami, cłami, opłatami i innymi obciążeniami skarbowymi. Ze względu na potrzebę zachowania spójności proponuje się uzgodnić te przepisy z innymi aktami.
- (9) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1934/2006,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 1934/2006 wprowadza się następujące zmiany:

⁽¹⁾ Dz.U. L 405 z 30.12.2006, s. 41.

- 1) tytuł rozporządzenia otrzymuje brzmienie:

„ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1934/2006 z dnia 21 grudnia 2006 r.

ustanawiające instrument finansowania współpracy z państwami i terytoriami uprzemysłowionymi oraz innymi państwami i terytoriami o wysokim dochodzie oraz z krajami rozwijającymi się objętymi rozporządzeniem (WE) nr 1905/2006 w zakresie działań nieobjętych oficjalną pomocą rozwojową”;

- 2) art. 1–4 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 1

Cel

1. Na użytek niniejszego rozporządzenia »państwa i terytoria uprzemysłowione oraz inne państwa i terytoria o wysokim dochodzie« obejmują państwa i terytoria wymienione w załączniku I do niniejszego rozporządzenia, a »kraje rozwijające się« obejmują kraje objęte rozporządzeniem (WE) nr 1905/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. ustanawiającym instrument finansowania współpracy na rzecz rozwoju (*), wyszczególnione w załączniku II do niniejszego rozporządzenia. Określa się je dalej jako »kraje partnerskie«.

Finansowanie unijne w ramach niniejszego rozporządzenia wspiera współpracę gospodarczą, finansową, techniczną, kulturalną i naukową z krajami partnerskimi w obszarach określonych w art. 4, które wchodzi w zakres ich kompetencji. Niniejsze rozporządzenie służy finansowaniu środków, które co do zasady nie spełniają kryteriów oficjalnej pomocy rozwojowej (zwanych dalej »kryteriami OPR«) określonych przez Komitet Pomocy Rozwojowej przy Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (»OECD/DAC«).

2. Podstawowym celem współpracy z krajami partnerskimi jest zareagowanie na potrzebę wzmocnienia związków z nimi i pełniejsze wspólne zaangażowanie na forach dwustronnych, regionalnych i wielostronnych w celu stworzenia bardziej przyjaznego i przejrzystego środowiska dla rozwoju stosunków między Unią i państwami partnerskimi zgodnie z zasadami przyświecającymi działaniom zewnętrznym Unii, określonymi w Traktacie. Dotyczy to m.in. wspierania demokracji, przestrzegania praw człowieka i podstawowych wolności, praworządności, godnych warunków pracy, dobrych rządów oraz ochrony środowiska, tak aby przyczynić się do postępu i zrównoważonego rozwoju w krajach partnerskich.

Artykuł 2**Zakres stosowania**

1. Współpraca ma na celu utrzymywanie stosunków z krajami partnerskimi, tak aby wzmocnić dialog i zbliżenie oraz dzielić i promować podobne struktury i wartości polityczne, gospodarcze i instytucjonalne. Unia ma również na celu pogłębienie współpracy i wymiany z uznanymi lub coraz bardziej znaczącymi dwustronnymi partnerami oraz podmiotami na forach wielostronnych i w zakresie globalnego zarządzania. Współpraca obejmuje również partnerów, w odniesieniu do których wzmacnianie więzi i promowanie swoich wartości określonych w Traktacie leży w strategicznym interesie Unii.

2. W uzasadnionych okolicznościach oraz w celu zapewnienia spójności i skuteczności pomocy finansowej Unii oraz pobudzenia współpracy regionalnej Komisja może przy przyjmowaniu rocznych programów działania, o których mowa w art. 6, zdecydować, że państwa niewymienione w załączniku kwalifikują się do zastosowania środków na mocy niniejszego rozporządzenia, jeżeli projekty lub programy, które mają być realizowane, mają charakter regionalny lub transgraniczny. Musi to być przewidziane w wieloletnich programach współpracy, o których mowa w art. 5.

3. Komisja wprowadza zmiany w wykazach zawartych w załączniku I i II zgodnie z regularnymi przeglądami wykazu krajów rozwijających się przeprowadzanymi przez OECD/DAC oraz informuje o tych zmianach Parlament Europejski i Radę.

4. W przypadku finansowania unijnego na mocy niniejszego rozporządzenia w odpowiednich przypadkach zwraca się szczególną uwagę na przestrzeganie przez kraje partnerskie podstawowych standardów pracy Międzynarodowej Organizacji Pracy oraz na ich wysiłki na rzecz ograniczenia emisji gazów cieplarnianych.

5. W odniesieniu do krajów wyszczególnionych w załączniku II do niniejszego rozporządzenia ściśle przestrzegana musi być spójność polityki ze środkami finansowanymi na mocy rozporządzenia (WE) nr 1905/2006 i rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1337/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. ustanawiającego instrument umożliwiający szybkie reagowanie na gwałtowny wzrost cen żywności w krajach rozwijających się (**).

Artykuł 3**Zasady ogólne**

1. Unia opiera się na zasadach takich jak wolność, demokracja, poszanowanie praw człowieka i podstawowych wolności oraz praworządność oraz dąży – poprzez dialog i współpracę – do wspierania, rozwijania

i umacniania zaangażowania w przestrzeganie tych zasad w krajach partnerskich.

2. Przy wdrażaniu niniejszego rozporządzenia stosuje się zróżnicowane podejście przy planowaniu współpracy z krajami partnerskimi przy uwzględnieniu ich sytuacji gospodarczej, społecznej i politycznej oraz szczególnych interesów, strategii i priorytetów Unii.

3. Działania finansowane na mocy niniejszego rozporządzenia obejmują obszary współpracy wymienione w szczególności w aktach, umowach, deklaracjach i planach działania między Unią i krajami partnerskimi, jak również obszary dotyczące szczególnych interesów i priorytetów Unii, i muszą być z nimi spójne.

4. W odniesieniu do finansowanych na podstawie niniejszego rozporządzenia środków celem Unii musi być zapewnienie spójności z innymi obszarami jej działań zewnętrznych oraz z innymi istotnymi kierunkami polityki Unii, w szczególności ze współpracą na rzecz rozwoju. Jest to zapewniane poprzez odpowiednie formułowanie polityki, planowanie strategiczne oraz programowanie i wdrażanie środków.

5. Działania finansowane na mocy niniejszego rozporządzenia uzupełniają wysiłki podejmowane przez państwa członkowskie i unijne podmioty publiczne w dziedzinie stosunków handlowych oraz wymiany kulturalnej, uniwersyteckiej i naukowej, a także przydają tym wysiłkom wartości dodanej.

6. Komisja informuje Parlament Europejski i prowadzi z nim regularną wymianę poglądów.

Artykuł 4**Obszary współpracy**

Finansowanie unijne wspiera działania dotyczące współpracy zgodne z art. 1 i jest zgodne z ogólnym przeznaczeniem i zakresem stosowania oraz celami i zasadami ogólnymi niniejszego rozporządzenia. Finansowanie unijne obejmuje zasadniczo działania, które nie spełniają kryteriów OPR i które mogą obejmować wymiar regionalny, w następujących obszarach współpracy:

- 1) wspieranie współpracy, partnerstw i wspólnych przedsięwzięć podmiotów gospodarczych, społecznych, kulturalnych, uniwersyteckich i naukowych pochodzących z Unii i z krajów partnerskich;
- 2) pobudzanie dwustronnego handlu, przepływów inwestycji i partnerstw gospodarczych, ze szczególnym uwzględnieniem małych i średnich przedsiębiorstw;

3) wspieranie dialogu między podmiotami politycznymi, gospodarczymi, społecznymi i kulturalnymi oraz innymi organizacjami pozarządowymi działającymi w odpowiednich sektorach w Unii i krajach partnerskich;

4) wspieranie więzów międzyludzkich, programów edukacyjnych i szkoleniowych oraz wymiany myśli, a także polepszenie wzajemnego zrozumienia międzykulturowego, w szczególności na szczeblu rodzinnym, w tym działań na rzecz zapewnienia i zwiększenia udziału Unii w programie Erasmus Mundus oraz uczestnictwa w europejskich targach edukacyjnych;

5) wspieranie projektów dotyczących współpracy w dziedzinach takich, jak badania, nauka i technika, sport i kultura, energia (w szczególności energia odnawialna), transport, kwestie związane z ochroną środowiska, w tym zmiana klimatu, cła, kwestie finansowe, prawne i dotyczące praw człowieka oraz wszelkie inne zagadnienia będące przedmiotem wspólnego zainteresowania Unii i krajów partnerskich;

6) podnoszenie świadomości dotyczącej Unii Europejskiej oraz pogłębianie jej zrozumienia, a także jej widoczności w krajach partnerskich;

7) wspieranie konkretnych inicjatyw, w tym prac badawczych, studiów, projektów pilotażowych i wspólnych projektów mających na celu skuteczną i elastyczną realizację celów współpracy wynikających z rozwoju dwustronnych stosunków Unii z krajami partnerskimi lub przyspieszenie dalszego pogłębiania i poszerzania dwustronnych stosunków z tymi krajami.

(*) Dz.U. L 378 z 27.12.2006, s. 41.

(**) Dz.U. L 354 z 31.12.2008, s. 62.”;

3) art. 5 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wieloletnie programy współpracy obejmują okres nie dłuższy niż okres obowiązywania niniejszego rozporządzenia. Określają one konkretne interesy i priorytety Unii, cele ogólne i oczekiwane wyniki. Programy dążą do jak najbardziej zrównoważonego podziału geograficznego, w szczególności jeżeli chodzi o Erasmus Mundus. Określają one również obszary wybrane do finansowania przez Unię i zawierają orientacyjny przydział przeznaczonych na dany okres środków finansowych, zarówno całkowity, jak i w podziale na priorytetowe dziedziny i kraje partnerskie lub grupy krajów partnerskich. W stosownych przypadkach może on być podany w formie przedziału wartości. Wielo-

letnie programy współpracy podlegają przeglądowi śródkresowemu, a w razie konieczności przeglądowi *ad hoc*.”;

4) art. 6 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Komisja przyjmuje roczne programy działania oparte na wieloletnich programach współpracy, o których mowa w art. 5, i przekazuje je jednocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.”;

5) w art. 7 wprowadza się następujące zmiany:

a) akapit pierwszy staje się ust. 1;

b) ust. 1 lit. e) i f) otrzymuje brzmienie:

„e) wspólne organy, powołane przez kraje i regiony partnerskie oraz Unię;

f) instytucje i organy Unii, w zakresie, w jakim realizują one działania wspierające, o których mowa w art. 9;”;

c) dodaje się ustępy w brzmieniu:

„2. Działania objęte rozporządzeniem Rady (WE) nr 1257/96 z dnia 20 czerwca 1996 r. dotyczącym pomocy humanitarnej (*), rozporządzeniem (WE) nr 1717/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 listopada 2006 r. ustanawiającym Instrument na rzecz Stabilności (**) lub rozporządzeniem (WE) nr 1905/2006 i kwalifikujące się do finansowania na ich podstawie nie są finansowane na mocy niniejszego rozporządzenia.

3. Z funduszy unijnych na mocy niniejszego rozporządzenia nie korzysta się w celu finansowania nabywania broni lub amunicji ani w celu finansowania operacji o charakterze wojskowym lub obronnym.

(*) Dz.U. L 163 z 2.7.1996, s. 1.

(**) Dz.U. L 327 z 24.11.2006, s. 1”;

6) art. 8 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Finansowanie unijne co do zasady nie jest wykorzystywane do pokrycia podatków, ceł lub opłat w krajach partnerskich.”;

7) w art. 9 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Finansowanie unijne może obejmować wydatki związane z przygotowaniem, dalszymi działaniami, monitorowaniem, audytem i oceną działań bezpośrednio koniecznych do wykonania niniejszego rozporządzenia i osiągnięcia jego celów; może też obejmować wszelkie inne wydatki na pomoc administracyjną lub techniczną, które może ponieść Komisja, w tym jej przedstawicielstwa w krajach członkowskich, przy zarządzaniu działaniami finansowanymi w ramach niniejszego rozporządzenia.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Komisja przyjmuje środki wspierające nieobjęte wieloletnimi programami współpracy i przekazuje zawiadomienie w ich sprawie jednocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.”;

8) w art. 12 wprowadza się następujące zmiany:

a) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Ochrona interesów finansowych Unii”;

b) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Wszelkie umowy zawarte na podstawie niniejszego rozporządzenia zawierają postanowienia zapewniające ochronę interesów finansowych Unii – w szczególności w odniesieniu do nieprawidłowości, nadużyć finansowych, korupcji oraz innych działań niezgodnych z prawem – zgodnie z rozporządzeniami Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich (*), (WE, Euratom) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami (**) oraz (WE, Euratom) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia

25 maja 1999 r. dotyczącym dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) (**).

(*) Dz.U. L 312 z 23.12.1995, s. 1.

(**) Dz.U. L 292 z 15.11.1996, s. 2.

(***) Dz.U. L 136 z 31.5.1999, s. 1.”;

2. Umowy wyraźnie uprawniają Komisję i Trybunał Obrachunkowy do przeprowadzania kontroli, w tym kontroli dokumentów lub kontroli na miejscu, u wszystkich wykonawców lub podwykonawców, którzy otrzymali unijne środki finansowe. Umowy wyraźnie upoważniają Komisję również do przeprowadzenia kontroli na miejscu i inspekcji zgodnie z rozporządzeniem (Euratom, WE) nr 2185/96.

9) art. 13 i 14 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 13

Ocena

1. Komisja regularnie ocenia działania i programy finansowane na mocy niniejszego rozporządzenia, w stosownych przypadkach lub na wniosek Parlamentu Europejskiego lub Rady, posługując się niezależnymi ocenami zewnętrznymi, aby ustalić, czy cele zostały osiągnięte, oraz umożliwić jej opracowywanie zaleceń służących udoskonaleniu przyszłych działań. Wyniki są wykorzystywane przy opracowywaniu programu i przydziale środków.

2. Komisja przekazuje sprawozdania z oceny, o których mowa w ust. 1, Parlamentowi Europejskiemu oraz komitetowi, o którym mowa w art. 15 ust. 1, w celach informacyjnych.

3. Komisja włącza wszystkie odpowiednie strony, w tym podmioty niepaństwowe, w fazę oceny współpracy unijnej prowadzonej na podstawie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 14

Sprawozdanie roczne

Komisja bada postęp w realizacji działań podjętych na mocy niniejszego rozporządzenia i przedstawia Parlamentowi Europejskiemu oraz Radzie szczegółowe roczne sprawozdanie z wykonania niniejszego rozporządzenia. Sprawozdanie określa wyniki wykonania budżetu i przedstawia wszystkie finansowane działania i programy oraz, w miarę możliwości, określa najważniejsze skutki i wpływ działań i programów dotyczących współpracy.”;

10) art. 16 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 16

Przepisy finansowe

Finansowa kwota odniesienia przeznaczona na wdrożenie niniejszego rozporządzenia na lata 2007–2013 wynosi 172 mln EUR dla krajów wymienionych w załączniku I i 176 mln EUR dla krajów wymienionych w załączniku II. Roczne przydziały środków są zatwierdzane przez organ budżetowy w granicach ram finansowych.”;

11) tytuł załącznika otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK I

Wykaz państw uprzemysłowionych oraz innych państw i terytoriów o wysokim dochodzie objętych niniejszym rozporządzeniem”;

12) dodaje się nowy załącznik II, którego tekst znajduje się w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w ...

W imieniu Parlamentu Europejskiego

...

Przewodniczący

W imieniu Rady

...

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK II

Wykaz krajów rozwijających się objętych niniejszym rozporządzeniem

Ameryka Łacińska

1. Argentyna
2. Boliwia
3. Brazylia
4. Chile
5. Kolumbia
6. Kostaryka
7. Kuba
8. Ekwador
9. Salwador
10. Gwatemala
11. Honduras
12. Meksyk
13. Nikaragua
14. Panama
15. Paragwaj
16. Peru
17. Urugwaj
18. Wenezuela

Azja

19. Afganistan
20. Bangladesz
21. Bhutan
22. Birma/Związek Myanmar
23. Kambodża
24. Chiny

25. Indie

26. Indonezja

27. Koreańska Republika Ludowo-Demokratyczna

28. Laos

29. Maleszja

30. Malediwy

31. Mongolia

32. Nepal

33. Pakistan

34. Filipiny

35. Sri Lanka

36. Tajlandia

37. Wietnam

Azja Środkowa

38. Kazachstan

39. Republika Kirgiska

40. Tadżykistan

41. Turkmenistan

42. Uzbekistan

Bliski Wschód

43. Iran

44. Irak

45. Jemen

Afryka Południowa

46. Afryka Południowa”

PROJEKT UZASADNIENIA RADY

I. WPROWADZENIE

W dniu 21 kwietnia 2009 r. Komisja przyjęła wniosek ⁽¹⁾ dotyczący rozporządzenia w sprawie zmiany rozporządzenia (WE) nr 1934/2006 ustanawiającego instrument finansowania współpracy z państwami i terytoriami uprzemysłowionymi oraz innymi państwami i terytoriami o wysokim dochodzie.

Parlament Europejski przyjął opinię w pierwszym czytaniu w dniu 21 października 2010 r.

Rada przyjęła opinię w pierwszym czytaniu w dniu 10 grudnia 2010 r.

II. CEL

Wniosek przedstawiono jako element śródkresowego przeglądu instrumentów finansowych w dziedzinie działań zewnętrznych. Główny cel polega na rozszerzeniu zakresu zastosowania pierwotnego rozporządzenia na kilka krajów objętych rozporządzeniem (WE) nr 1905/2006 z dnia 18 grudnia 2006 r. ustanawiającego instrument finansowania współpracy na rzecz rozwoju oraz na zapewnieniu właściwej podstawy ustawodawczej działaniom, które – z uwagi na to, że nie wchodzą w zakres oficjalnej pomocy rozwojowej w myśl definicji OECD – są wyłączone z zakresu zastosowania rozporządzenia ustanawiającego instrument finansowania współpracy na rzecz rozwoju. Zmienione rozporządzenie w sprawie instrumentu finansowania współpracy z państwami i terytoriami uprzemysłowionymi oraz innymi państwami i terytoriami o wysokim dochodzie umożliwi tym samym wzmocnienie związków i większe zaangażowanie z istotnymi, globalnymi partnerskimi krajami wschodzącymi, z którymi Unię Europejską łączy strategiczny interes w postaci propagowania zdywersyfikowanych powiązań; pomoże to również stworzyć bardziej sprzyjające otoczenie dla rozwoju stosunków. Taki zmieniony akt zapewni także podstawę dla działań z krajami o średnim dochodzie, które są zainteresowane nawiązaniem wymiany gospodarczej, handlowej, akademickiej, biznesowej i naukowej z Unią Europejską.

III. ANALIZA STANOWISKA RADY W PIERWSZYM CZYTANIU

Uwagi ogólne

Komisja przedstawiła wniosek na mocy postanowień traktatu z Nicei wymagających skonsultowania się z Parlamentem Europejskim. Wraz z wejściem w życie Traktatu z Lizbony w dniu 1 grudnia 2009 r. podstawa prawna wymagała zastosowania zwykłej procedury ustawodawczej. Pamiętając o tych zmianach, Rada zwróciła się do Parlamentu Europejskiego na wczesnym etapie procesu ustawodawczego i podjęła merytoryczne negocjacje między obiema instytucjami. W ich wyniku w dużym stopniu osiągnięto porozumienie w sprawie wielu poprawek przedłożonych przez Parlament Europejski w pierwszym czytaniu, co umożliwiło Radzie włączenie dużej liczby tych poprawek do jej stanowiska w pierwszym czytaniu.

Niemniej jednak Rada nie może zgodzić się z Parlamentem Europejskim w dwóch kwestiach: zastosowania procedury aktów delegowanych (art. 290 TFUE) i poprawek do art. 16 dotyczących przepisów finansowych.

Uwagi szczegółowe

(1) Akty delegowane (art. 290 TFUE)

Parlament Europejski przyjął kilka poprawek, które wprowadzają stosowanie procedury aktów delegowanych do przyjmowania wieloletnich programów współpracy (wieloletnich dokumentów strategicznych). Jest to dla Rady nie do przyjęcia. Rada jest zdania, że wieloletnie programy współpracy – niemające prawnie wiążącego charakteru – nie są aktami o zasięgu ogólnym, które uzupełniają lub zmieniają akt podstawowy. Są to środki wykonawcze w rozumieniu art. 291 TFUE.

⁽¹⁾ COM(2009) 197 wersja ostateczna/2.

(2) Artykuł 16 dotyczący przepisów finansowych

Poprawki przyjęte przez Parlament Europejski w art. 16 są dla Rady nie do przyjęcia. Choć w Radzie pojawiły się podobne obawy dotyczące programowania środków finansowych i ewentualnych przesunięć między pozycjami budżetowymi, Rada jest zdania, że kwestie te muszą stać się przedmiotem decyzji dwóch organów budżetowych – Rady i Parlamentu Europejskiego – w ramach corocznej procedury budżetowej i nie powinny być elementem tekstu ustawodawczego. W związku z tym Rada opowiada się za tekstem w brzmieniu pierwotnie zaproponowanym przez Komisję; powinno mu towarzyszyć oświadczenie Komisji, w którym przedstawi ona gwarancje co do wykorzystania środków finansowych. Oświadczenie to załączono do stanowiska Rady w pierwszym czytaniu.

IV. PODSUMOWANIE

W celu wypracowania szybkiego porozumienia co do zmienionego rozporządzenia Rada podjęła merytoryczne negocjacje z Parlamentem Europejskim, które koordynowała Komisja Europejska. W wyniku negocjacji w dużym stopniu osiągnięto konsensus w sprawie tekstu. Rada nie napotkała istotnych trudności w związku z wnioskiem Komisji, podjęła jednak szczególne starania, by wyeliminować pewne obawy Parlamentu Europejskiego związane z zastosowaniem zmienionego rozporządzenia.

Rada apeluje do Parlamentu Europejskiego, by wyraził zgodę na przedmiotowy tekst, który odzwierciedla kompromis wypracowany w trakcie negocjacji, tak by umożliwić wejście rozporządzenia w życie w 2010 roku. Dzięki temu środki finansowe już zapisane na planowane projekty w budżecie na 2010 rok nie zostaną utracone.

Oświadczenie Komisji dotyczące art. 16

Rozporządzenie dotyczy kwestii wsparcia pewnych określonych działań prowadzonych poza ramami oficjalnej pomocy rozwojowej (ODA) w krajach objętych instrumentem finansowania współpracy na rzecz rozwoju (rozporządzenie (WE) nr 1905/2006 w sprawie instrumentu finansowania współpracy na rzecz rozwoju). Rozporządzenie to ma być jednorazowym rozwiązaniem przedmiotowej kwestii.

Komisja potwierdza, że eliminacja ubóstwa, w tym dążenie do osiągnięcia milenijnych celów rozwoju, jest podstawowym celem prowadzonej przez nią współpracy na rzecz rozwoju i nadal ma pierwszorzędne znaczenie.

Przypomina, że finansowa kwota odniesienia określona w art. 16 dla krajów wymienionych w załączniku II zostanie uruchomiona za pośrednictwem specjalnych linii budżetowych przeznaczonych na finansowanie działań innych niż oficjalna pomoc rozwojowa.

Komisja potwierdza również, że ma zamiar stosować finansową kwotę referencyjną określoną w art. 38 (rozporządzenie (WE) nr 1905/2006) instrumentu finansowania współpracy na rzecz rozwoju na lata 2007–2013 oraz przestrzegać przepisów tego rozporządzenia dotyczących spełnienia kryteriów oficjalnej pomocy rozwojowej. Przypomina, że zgodnie z obecnymi planami finansowymi ta kwota referencyjna zostanie zwiększona w 2013 roku.

W tym kontekście Komisja zamierza przygotować wnioski dotyczące projektów budżetów, które zapewnią zwiększenie pomocy na rzecz rozwoju dla Azji i Ameryki Łacińskiej na mocy rozporządzenia (WE) nr 1905/2006 w sprawie instrumentu finansowania współpracy na rzecz rozwoju w okresie do roku 2013, tak by obecnie przewidywane kwoty ODA na mocy instrumentu finansowania współpracy na rzecz rozwoju i budżet UE zasadniczo pozostały niezmienione.

STANOWISKO RADY (UE) NR 2/2011 W PIERWSZYM CZYTANIU

w sprawie przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1905/2006 ustanawiające instrument finansowania współpracy na rzecz rozwoju

Przyjęte przez Radę w dniu 10 grudnia 2010 r.

(2011/C 7 E/02)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

wieka na świecie⁽⁷⁾ oraz rozporządzenie (WE) nr 1905/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽⁸⁾.

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 209 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W celu zwiększenia skuteczności i przejrzystości pomocy zewnętrznej Wspólnoty w 2006 r. ustanowiono nowe ramy planowania i przekazywania pomocy. Obejmują one rozporządzenie Rady (WE) nr 1085/2006 z dnia 17 lipca 2006 r. ustanawiające instrument pomocy przedakcesyjnej (IPA)⁽²⁾, rozporządzenie (WE) nr 1638/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 2006 r. określające przepisy ogólne w sprawie ustanowienia Europejskiego Instrumentu Sąsiedztwa i Partnerstwa⁽³⁾, rozporządzenie Rady (WE) nr 1934/2006 z dnia 21 grudnia 2006 r. ustanawiające instrument finansowania współpracy z państwami i terytoriami uprzemysłowionymi oraz innymi państwami i terytoriami o wysokim dochodzie⁽⁴⁾, rozporządzenie (WE) nr 1717/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 listopada 2006 r. ustanawiające Instrument na rzecz Stabilności⁽⁵⁾, rozporządzenie Rady (Euratom) nr 300/2007 z dnia 19 lutego 2007 r. ustanawiające instrument współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa jądowego⁽⁶⁾, rozporządzenie (WE) nr 1889/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie ustanowienia instrumentu finansowego na rzecz wspierania demokracji i praw czło-

(2) W procesie wprowadzania w życie rozporządzenia (WE) nr 1905/2006 ujawniły się niezgodności dotyczące wyjątków od zasady niekwalifikowalności do finansowania unijnego kosztów związanych z podatkami, cłami, opłatami i innymi obciążeniami skarbowymi. W związku z tym proponuje się zmienić stosowne przepisy tego rozporządzenia w celu dostosowania go do pozostałych rozporządzeń.

(3) Niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów, zgodnie z art. 5 ust. 4 Traktatu o Unii Europejskiej.

(4) Rozporządzenie (WE) nr 1905/2006 powinno zatem zostać odpowiednio zmienione,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Art. 25 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1905/2006 otrzymuje brzmienie:

„2. Pomocy Unii co do zasady nie wykorzystuje się w celu uiszczenia podatków, ceł i opłat w krajach korzystających z pomocy.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 21 października 2010 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) i stanowisko Rady przyjęte w pierwszym czytaniu z dnia 10 grudnia 2010 r. Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia ... (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. L 210 z 31.7.2006, s. 82.

⁽³⁾ Dz.U. L 310 z 9.11.2006, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 405 z 30.12.2006, s. 41.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 327 z 24.11.2006, s. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 81 z 22.3.2007, s. 1.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 386 z 29.12.2006, s. 1.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 378 z 27.12.2006, s. 41.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w ...

W imieniu Parlamentu Europejskiego

...

Przewodniczący

W imieniu Rady

...

Przewodniczący

PROJEKT UZASADNIENIA RADY

I. WPROWADZENIE

W dniu 21 kwietnia 2009 r. Komisja przyjęła wniosek dotyczący rozporządzenia zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1905/2006 ustanawiające instrument finansowania współpracy na rzecz rozwoju oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1889/2006 w sprawie ustanowienia instrumentu finansowego na rzecz wspierania demokracji i praw człowieka na świecie.

Parlament Europejski przyjął opinię w pierwszym czytaniu w dniu 21 października 2010 r.

Rada przyjęła stanowisko w pierwszym czytaniu w dniu 10 grudnia 2010 r.

II. CEL

Instrument finansowania współpracy na rzecz rozwoju jest jednym z zaledwie dwóch unijnych instrumentów finansowych w dziedzinie działań zewnętrznych, który nie przewiduje wyjątku od zasady stanowiącej, że koszty związane z podatkami, clami i innymi opłatami nie kwalifikują się do unijnego finansowania. Tym drugim instrumentem jest instrument finansowy na rzecz wspierania demokracji i praw człowieka na świecie (EIDHR).

Wszystkie pozostałe unijne instrumenty finansowe w dziedzinie działań zewnętrznych stanowią, że – *co do zasady* – wsparcia UE nie można wykorzystywać do finansowania takich kosztów; tym samym możliwe jest elastyczne podejście w poszczególnych sytuacjach i w stosownych przypadkach, w interesie właściwej realizacji programów i projektów.

Celem wniosku Komisji jest dostosowanie odnośnego przepisu przedmiotowego instrumentu do przepisu figurującego w pozostałych instrumentach poprzez dodanie wyrazów „co do zasady” w art. 25 ust. 2 rozporządzenia.

III. ANALIZA STANOWISKA RADY W PIERWSZYM CZYTANIU

Rada nie odnotowała żadnych trudności w związku z jedyną zmianą zaproponowaną przez Komisję w jej pierwotnym wniosku, mającą na celu zharmonizowanie stosownych przepisów w obowiązujących instrumentach finansowych.

Dla jasności i precyzji Rada zaakceptowała również przyjęte przez Parlament Europejski trzy poprawki natury raczej technicznej. W szczególności Rada zgodziła się na rozdzielenie pierwotnego wniosku na dwa samodzielne wnioski po to, by odzwierciedlić, że kwestia dotyczy dwóch odrębnych instrumentów, a mianowicie instrumentu finansowania współpracy na rzecz rozwoju i instrumentu finansowego na rzecz wspierania demokracji i praw człowieka na świecie.

Rada nie mogła jednak zaakceptować tych poprawek przyjętych przez Parlament Europejski, które wprowadzają stosowanie procedury aktów delegowanych (art. 290 TFUE) do przyjmowania wieloletnich programów współpracy i dokumentów strategicznych. Rada jest zdania, że wieloletnie programy współpracy – niemające prawnie wiążącego charakteru – nie są aktami o zasięgu ogólnym, które uzupełniają lub zmieniają akt podstawowy. Są to środki wykonawcze w rozumieniu art. 291 TFUE.

IV. PODSUMOWANIE

Rada nie napotkała trudności w związku z wnioskiem Komisji, przyjęła jednak kilka poprawek Parlamentu Europejskiego.

Rada jest zdania, że jej stanowisko w pierwszym czytaniu stanowi wyważony kompromis; apeluje do Parlamentu Europejskiego, by wyraził zgodę na ten tekst, aby zachować ducha i cel pierwotnego wniosku, czyli zapewnić spójność unijnych instrumentów finansowych w dziedzinie działań zewnętrznych i umożliwić minimalną, choć konieczną elastyczność w ich realizacji.

STANOWISKO RADY (UE) NR 3/2011 W PIERWSZYM CZYTANIU

w sprawie przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1889/2006 w sprawie ustanowienia instrumentu finansowego na rzecz wspierania demokracji i praw człowieka na świecie

Przyjęte przez Radę w dniu 10 grudnia 2010 r.

(2011/C 7 E/03)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 209 ust. 1 i art. 212,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W celu zwiększenia skuteczności i przejrzystości pomocy zewnętrznej Wspólnoty w 2006 r. ustanowiono nowe ramy planowania i przekazywania pomocy. Obejmują one rozporządzenie Rady (WE) nr 1085/2006 z dnia 17 lipca 2006 r. ustanawiające instrument pomocy przedakcesyjnej (IPA) ⁽²⁾, rozporządzenie (WE) nr 1638/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 2006 r. określające przepisy ogólne w sprawie ustanowienia Europejskiego Instrumentu Sąsiedztwa i Partnerstwa ⁽³⁾, rozporządzenie Rady (WE) nr 1934/2006 z dnia 21 grudnia 2006 r. ustanawiające instrument finansowania współpracy z państwami i terytoriami uprzemysłowionymi oraz innymi państwami i terytoriami o wysokim dochodzie ⁽⁴⁾, rozporządzenie (WE) nr 1717/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 listopada 2006 r. ustanawiające Instrument na rzecz Stabilności ⁽⁵⁾, rozporządzenie Rady (Euratom) nr 300/2007 z dnia 19 lutego 2007 r. ustanawiające instrument współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa jądrowego ⁽⁶⁾, rozporządzenie (WE) nr 1889/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁷⁾ oraz rozporządzenie (WE) nr 1905/2006 Parlamentu Europej-

skiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. ustanawiające instrument finansowania współpracy na rzecz rozwoju ⁽⁸⁾.

- (2) W procesie wprowadzania w życie tych rozporządzeń ujawniły się niezgodności między nimi, dotyczące wyjątków od zasady niekwalifikowalności do finansowania unijnego kosztów związanych z podatkami, cłami, opłatami i innymi obciążeniami skarbowymi. W związku z tym proponuje się zmienić stosowne przepisy rozporządzenia (WE) nr 1889/2006 w celu dostosowania go do pozostałych instrumentów.

- (3) Niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów, zgodnie z art. 5 ust. 4 Traktatu o Unii Europejskiej.

- (4) Rozporządzenie (WE) nr 1889/2006 powinno zatem zostać odpowiednio zmienione,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Art. 13 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1889/2006 otrzymuje brzmienie:

„6. Pomocy Unii co do zasady nie wykorzystuje się w celu uiszczenia podatków, ceł i opłat w krajach korzystających z pomocy.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 21 października 2010 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) i stanowisko Rady przyjęte w pierwszym czytaniu z dnia 10 grudnia 2010 r. Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia ... (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. L 210 z 31.7.2006, s. 82.

⁽³⁾ Dz.U. L 310 z 9.11.2006, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 405 z 30.12.2006, s. 41.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 327 z 15.11.2006, s. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 81 z 22.3.2007, s. 1.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 386 z 29.12.2006, s. 1.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 378 z 27.12.2006, s. 41.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w ...

W imieniu Parlamentu Europejskiego

...

Przewodniczący

W imieniu Rady

...

Przewodniczący

PROJEKT UZASADNIENIA RADY

I. WPROWADZENIE

W dniu 21 kwietnia 2009 r. Komisja przyjęła wniosek dotyczący rozporządzenia zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1905/2006 ustanawiające instrument finansowania współpracy na rzecz rozwoju oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1889/2006 w sprawie ustanowienia instrumentu finansowego na rzecz wspierania demokracji i praw człowieka na świecie.

Parlament Europejski przyjął opinię w pierwszym czytaniu w dniu 21 października 2010 r.

Rada przyjęła stanowisko w pierwszym czytaniu w dniu 10 grudnia 2010 r.

II. CEL

Instrument finansowy na rzecz wspierania demokracji i praw człowieka na świecie (EIDHR) jest jednym z zaledwie dwóch unijnych instrumentów finansowych w dziedzinie działań zewnętrznych, który nie przewiduje wyjątku od zasady stanowiącej, że koszty związane z podatkami, cłami i innymi opłatami nie kwalifikują się do unijnego finansowania. Tym drugim instrumentem jest instrument finansowania współpracy na rzecz rozwoju.

Wszystkie pozostałe unijne instrumenty finansowe w dziedzinie działań zewnętrznych stanowią, że – *co do zasady* – wsparcia UE nie można wykorzystywać do finansowania takich kosztów; tym samym możliwe jest elastyczne podejście w poszczególnych sytuacjach i w stosownych przypadkach, w interesie właściwej realizacji programów i projektów.

Celem wniosku Komisji jest dostosowanie odnośnego przepisu przedmiotowego instrumentu do przepisu figurującego w pozostałych instrumentach poprzez dodanie wyrazów „co do zasady” w art. 13 ust. 6.

III. ANALIZA STANOWISKA RADY W PIERWSZYM CZYTANIU

Rada nie odnotowała żadnych trudności w związku z jedyną zmianą zaproponowaną przez Komisję w jej pierwotnym wniosku, mającą na celu zharmonizowanie stosownych przepisów w obowiązujących instrumentach finansowych.

Dla jasności i precyzji Rada zaakceptowała również przyjęte przez Parlament Europejski trzy poprawki natury raczej technicznej. W szczególności Rada zgodziła się na rozdzielenie pierwotnego wniosku na dwa samodzielne wnioski po to, by odzwierciedlić, że kwestia dotyczy dwóch odrębnych instrumentów, a mianowicie instrumentu finansowania współpracy na rzecz rozwoju i instrumentu finansowego na rzecz wspierania demokracji i praw człowieka na świecie.

Rada nie mogła jednak zaakceptować tych poprawek przyjętych przez Parlament Europejski, które wprowadzają stosowanie procedury aktów delegowanych (art. 290 TFUE) do przyjmowania wieloletnich programów współpracy i dokumentów strategicznych. Rada jest zdania, że wieloletnie programy współpracy – niemające prawnie wiążącego charakteru – nie są aktami o zasięgu ogólnym, które uzupełniają lub zmieniają akt podstawowy. Są to środki wykonawcze w rozumieniu art. 291 TFUE.

IV. PODSUMOWANIE

Rada nie napotkała trudności w związku z wnioskiem Komisji, przyjęła jednak kilka poprawek Parlamentu Europejskiego.

Rada jest zdania, że jej stanowisko w pierwszym czytaniu stanowi wyważony kompromis; apeluje do Parlamentu Europejskiego, by wyraził zgodę na ten tekst, aby zachować ducha i cel pierwotnego wniosku, czyli zapewnić spójność unijnych instrumentów finansowych w dziedzinie działań zewnętrznych i umożliwić minimalną, choć konieczną elastyczność w ich realizacji.

STANOWISKO RADY (UE) NR 4/2011 W PIERWSZYM CZYTANIU

w sprawie przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1905/2006 ustanawiające instrument finansowania współpracy na rzecz rozwoju

Przyjęte przez Radę w dniu 10 grudnia 2010 r.

(2011/C 7 E/04)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

zatem zostać włączony do rozporządzenia (WE) nr 1905/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾.

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 209 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Unijna polityka na rzecz rozwoju ma na celu zmniejszenie, a ostatecznie wyeliminowanie ubóstwa.
- (2) Unia, jako członek Światowej Organizacji Handlu (WTO), jest zaangażowana we włączanie handlu w strategię na rzecz rozwoju oraz w propagowanie handlu międzynarodowego w celu przyspieszenia rozwoju oraz zmniejszenia i – w dłuższej perspektywie – wyeliminowania ubóstwa na świecie.
- (3) Unia wspiera grupę państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku (AKP) na ich drodze do zmniejszenia ubóstwa i osiągnięcia trwałego rozwoju gospodarczego i społecznego i uznaje znaczenie sektorów żywnościowych ich gospodarek.
- (4) Unia jest zaangażowana we wspieranie sprawnej i stopniowej integracji krajów rozwijających się do gospodarki światowej w celu osiągnięcia przez nie trwałego rozwoju. Kraje AKP będące głównymi eksporterami bananów mogą napotykać trudności w związku ze zmieniającymi się ustaleniami dotyczącymi handlu, przede wszystkim w wyniku liberalizacji taryf KNU w ramach WTO oraz w wyniku umów dwustronnych lub regionalnych zawartych lub w trakcie zawierania między Unią i krajami Ameryki Łacińskiej. Program środków towarzyszących w sektorze bananów („program”) powinien

- (5) Środki pomocy finansowej, jakie należy przyjąć w ramach programu, powinny mieć na celu poprawę poziomu i warunków życia ludzi zamieszkujących obszary uprawy bananów oraz uczestniczących w łańcuchach wartości w sektorze bananów, zwłaszcza drobnych rolników i małych gospodarstw, a także zapewnienie zgodności z normami bezpieczeństwa i higieny pracy oraz normami środowiskowymi, szczególnie z normami dotyczącymi stosowania pestycydów i narażenia na kontakt z nimi. Środki powinny również wspierać dostosowanie, w tym również, w stosownych przypadkach, restrukturyzację obszarów zależnych od eksportu bananów poprzez ukierunkowane wsparcie finansowe lub konkretne działania. Środki te powinny zmierzać do ustanowienia polityki kształtowania odporności społecznej, dywersyfikacji gospodarczej lub inwestycji w poprawę konkurencyjności, w przypadkach, w których wydaje się to efektywne, biorąc pod uwagę rezultaty i doświadczenia uzyskane w ramach specjalnego systemu pomocy dla krajów AKP będących tradycyjnymi dostawcami bananów ustanowionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 2686/94 ⁽³⁾ oraz specjalnych ram pomocy dla krajów AKP będących tradycyjnymi dostawcami bananów ustanowionych rozporządzeniem Rady (WE) nr 856/1999 ⁽⁴⁾ i rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1609/1999 ⁽⁵⁾. Unia uznaje znaczenie propagowania sprawiedliwszego podziału dochodów pochodzących z sektora bananów.

- (6) Program powinien towarzyszyć procesowi dostosowania w krajach AKP, które w ostatnich latach eksportowały do Unii znaczące ilości bananów i które będą odczuwały skutki liberalizacji w ramach porozumienia genewskiego w sprawie handlu bananami ⁽⁶⁾ oraz w wyniku umów dwustronnych lub regionalnych zawartych lub będących w trakcie zawierania między Unią i niektórymi krajami Ameryki Łacińskiej. Program opiera się o specjalne ramy pomocy dla krajów AKP będących tradycyjnymi dostawcami bananów. Program jest zgodny ze zobowiązaniami międzynarodowymi Unii w ramach WTO i koncentruje się na restrukturyzacji i poprawie konkurencyjności, a zatem ma określony czas trwania, który wynosi cztery lata (2010–2013).

⁽¹⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 21 października 2010 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) i stanowisko Rady przyjęte w pierwszym czytaniu z dnia 10 grudnia 2010 r. Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia ... (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. L 378 z 27.12.2006, s. 41.

⁽³⁾ Dz.U. L 286 z 5.11.1994, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 108 z 27.4.1999, s. 2.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 190 z 23.7.1999, s. 14.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 141 z 9.6.2010, s. 3.

- (7) Według wniosków z komunikatu Komisji z dnia 17 marca 2010 r., zatytułowanego „Sprawozdanie dwuletnie w sprawie specjalnych ram pomocy dla tradycyjnych dostawców bananów”, programy pomocy realizowane w przeszłości w znaczny sposób przyczyniły się do poprawy zdolności skutecznego zróżnicowania gospodarczego, chociaż nie można jeszcze określić ich pełnego wpływu, a zrównoważony charakter eksportu bananów z krajów AKP pozostaje niepewny.
- (8) Komisja dokonała oceny specjalnych ram pomocy i nie przeprowadziła oceny wpływu środków towarzyszących w sektorze bananów.
- (9) Komisja powinna zapewnić właściwą koordynację tego programu z indykatywnymi programami regionalnymi i krajowymi realizowanymi w krajach korzystających z pomocy, zwłaszcza w odniesieniu do realizacji celów o charakterze gospodarczym, rolnym, społecznym i środowiskowym.
- (10) Prawie 2 % światowego handlu bananami posiada certyfikat organizacji producentów sprawiedliwego handlu. Minimalne ceny w sprawiedliwym handlu ustala się na podstawie obliczenia „zrównoważonych kosztów produkcji”, które ustala się po konsultacji z podmiotami uczestniczącymi, w celu zawarcia w nich kosztów dostosowania do odpowiednich norm społecznych i środowiskowych oraz uzyskania rozsądnego zysku, dzięki któremu producenci mogą zabezpieczyć swój byt w perspektywie długoterminowej.
- (11) Podmioty łańcucha produkcyjnego w sektorze bananów powinny uzgodnić zapewnienie sprawiedliwego podziału dochodów uzyskiwanych w tym sektorze, aby uniknąć wyzysku lokalnych pracowników.
- (12) Rozporządzenie (WE) nr 1905/2006 powinno zatem zostać odpowiednio zmienione,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 1905/2006 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4

Wprowadzanie w życie pomocy unijnej

Zgodnie z ogólnym celem i zakresem zastosowania oraz celami i ogólnymi zasadami niniejszego rozporządzenia, pomoc unijna jest wprowadzana w życie poprzez programy geograficzne i tematyczne określone w art. 5–16 oraz programy określone w art. 17 i 17a.”;

- 2) wprowadza się art. 17a w brzmieniu:

„Artykuł 17a

Kraje AKP będące głównymi dostawcami bananów

1. Kraje AKP będące dostawcami bananów, wymienione w załączniku IIIa, korzystają ze środków towarzyszących odnoszących się do bananów. Unijna pomoc dla tych krajów ma na celu wsparcie ich procesu dostosowania w związku z liberalizacją rynku bananów w Unii w ramach WTO. Pomoc unijna jest w szczególności przeznaczana na zwalczanie ubóstwa poprzez poprawę poziomu i warunków życia rolników i zainteresowanych osób, w stosownych przypadkach małych gospodarstw, w tym poprzez zapewnianie zgodności z normami bezpieczeństwa i higieny pracy oraz z normami środowiskowymi, w tym normami dotyczącymi stosowania pestycydów i narażenia na kontakt z nimi. Pomoc unijna bierze pod uwagę strategię dostosowywania tych krajów, jak również ich uwarunkowania regionalne (pod względem odległości od regionów peryferyjnych Unii oraz krajów i terytoriów zamorskich) i ukierunkowana jest w szczególności na następujące obszary współpracy:

- a) wzmocnianie konkurencyjności sektora eksportu bananów, tam gdzie jest to proces zrównoważony, z uwzględnieniem sytuacji różnych zainteresowanych stron w łańcuchu;
- b) działanie na rzecz zróżnicowania gospodarczego w obszarach zależnych od bananów w przypadkach, w których taka strategia jest wykonalna;
- c) przeciwdziałanie rozległym skutkom procesu dostosowywania, które mogą być związane z zatrudnieniem i usługami społecznymi, wykorzystaniem gruntów i odnową środowiska oraz stabilizacją makroekonomiczną, lecz nie muszą ograniczać się do tych obszarów.

2. W ramach kwoty, o której mowa w załączniku IV, Komisja określa maksymalną kwotę dostępną dla każdego kraju AKP będącego dostawcą bananów, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, w oparciu o następujące obiektywne i wyważone wskaźniki:

- a) wartość wymiany handlowej w zakresie bananów z Unią;
- b) znaczenie eksportu bananów dla gospodarki danego kraju AKP oraz poziom jego rozwoju.

Pomiar kryteriów przydziału opiera się na reprezentatywnych danych z lat poprzedzających rok 2010, obejmujących okres nie dłuższy niż pięć lat, oraz na przeprowadzonych przez Komisję badaniach zawierających ocenę skutków, jakie dla krajów AKP ma umowa zawarta w ramach WTO oraz umowy dwustronne lub regionalne zawarte lub będące w trakcie zawierania między Unią i krajami Ameryki Łacińskiej, będącymi głównymi eksporterami bananów.

3. Komisja przyjmuje wieloletnie strategie wsparcia analogicznie do art. 19 i zgodnie z art. 21. Komisja zapewnia, aby strategiom tym towarzyszyły geograficzne dokumenty strategiczne danego kraju i aby środki towarzyszące odnoszące się do bananów miały charakter tymczasowy.

Wieloletnie strategie wsparcia w odniesieniu do środków towarzyszących w sektorze bananów obejmują:

- a) uaktualniony profil środowiskowy uwzględniający należyte sektory bananów danego kraju i koncentrujący się między innymi na pestycydach;
- b) informacje o osiągnięciach realizowanych w przeszłości programów pomocy w sektorze bananów;
- c) wskaźniki oceny postępów w odniesieniu do warunków dokonywania wydatków, jeżeli jako forma finansowania zostanie wybrane wsparcie z budżetu;
- d) oczekiwane wyniki pomocy;
- e) harmonogram działań wspierających i oczekiwanych wydatków dla każdego kraju korzystającego z pomocy;
- f) sposoby osiągania i monitorowania postępów w przestrzeganiu uzgodnionych na szczeblu międzynarodowym podstawowych standardów MOP w zakresie prawa pracy oraz odpowiednich konwencji dotyczących bezpieczeństwa i higieny pracy, a także stosownych, uzgodnionych na szczeblu międzynarodowym podstawowych norm środowiskowych.

Do 18 miesięcy przed datą wygaśnięcia dokonywana jest ocena programu środków towarzyszących w sektorze bananów i postępów krajów, których to dotyczy, obejmująca zalecenia dotyczące wszelkich niezbędnych środków, jakie należy podjąć, i ich charakteru.”;

3) art. 21 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 21

Przyjmowanie dokumentów strategicznych oraz wieloletnich programów indykacyjnych

Dokumenty strategiczne i wieloletnie programy indykacyjne, o których mowa w art. 19 i 20, oraz ich przeglądy, o których mowa w art. 19 ust. 2 oraz w art. 20 ust. 1, oraz środki towarzyszące, o których mowa odpowiednio w art. 17 i 17a, przyjmowane są przez Komisję zgodnie z art. 35 ust. 2.”;

4) art. 25 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Pomocy Unii co do zasady nie wykorzystuje się w celu uiszczenia podatków, ceł i opłat w krajach korzystających z pomocy.”;

5) art. 29 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zobowiązania budżetowe określa się na podstawie decyzji Komisji podejmowanych zgodnie z art. 17a ust. 3, art. 22 ust. 1, art. 23 ust. 1 i art. 26 ust. 1.”;

6) art. 31 ust. 1 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„W postępowaniach w sprawie udzielania zamówień publicznych lub zawierania umów w sprawie dotacji finansowanych na mocy programu tematycznego, określonego w art. 11–16 oraz programów określonych w art. 17 i 17a, poza osobami fizycznymi lub prawnymi kwalifikującymi się na mocy programu tematycznego lub programów określonych w art. 17 i 17a, mogą uczestniczyć wszystkie osoby fizyczne będące obywatelami kraju rozwijającego się, określonego jako taki przez OECD/DAC oraz wymienionego w załączniku II, lub osoby prawne mające siedzibę w takim kraju. Komisja publikuje i aktualizuje załącznik II na podstawie regularnych przeglądów wykazu odbiorców pomocy sporządzanego przez OECD/DAC oraz informuje o tym Radę.”;

7) art. 38 ust. 1 i 2 otrzymuje brzmienie:

„1. Finansowa kwota referencyjna na wdrożenie niniejszego rozporządzenia w latach 2007–2013 wynosi 17 087 000 000 EUR.

2. Indykatywne kwoty przydzielone na każdy spośród programów, o których mowa w art. 5–10, 11–16 oraz 17 i 17a, są określone w załączniku IV. Kwoty te ustanawia się na lata 2007–2013.”;

8) wprowadza się załącznik IIIa o treści zawartej w załączniku I do niniejszego rozporządzenia;

9) załącznik IV zastępuje się treścią załącznika II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w

W imieniu Parlamentu Europejskiego

...

Przewodniczący

W imieniu Rady

...

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

„ZAŁĄCZNIK IIIa

Kraje AKP będące głównymi dostawcami bananów

1. Belize
2. Kamerun
3. Wybrzeże Kości Słoniowej
4. Dominika
5. Republika Dominikańska
6. Ghana
7. Jamajka
8. Saint Lucia
9. Saint Vincent i Grenadyny
10. Surinam”.

ZAŁĄCZNIK II

„ZAŁĄCZNIK IV

Indykatywny podział środków finansowych na lata 2007–2013 (w mln EUR)

Razem	17 087
Programy geograficzne:	10 057
Ameryka Łacińska	2 690
Azja	5 187
Azja Środkowa	719
Bliski Wschód	481
Afryka Południowa	980
Programy tematyczne:	5 596
Inwestowanie w ludzi	1 060
Środowisko i zrównoważone gospodarowanie zasobami naturalnymi	804
Podmioty niepaństwowe i władze lokalne w procesie rozwoju	1 639
Bezpieczeństwo żywnościowe	1 709
Migracja i azyl	384
Kraje AKP objęte protokołem w sprawie cukru	1 244
Kraje AKP będące głównymi dostawcami bananów	190”

PROJEKT UZASADNIENIA RADY

I. WPROWADZENIE

W dniu 17 marca 2010 r. Komisja przyjęła wniosek dotyczący rozporządzenia zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1905/2006 ustanawiające instrument finansowania współpracy na rzecz rozwoju.

Parlament Europejski przyjął opinię w pierwszym czytaniu w dniu 21 października 2010 r.

Rada przyjęła stanowisko w pierwszym czytaniu w dniu 10 grudnia 2010 r.

II. CEL

Przedmiotowy program środków towarzyszących w sektorze bananów, przeznaczony dla krajów AKP, proponuje się w formie zmiany do rozporządzenia (WE) nr 1905/2006 ustanawiającego instrument finansowania współpracy na rzecz rozwoju. Program ma wspomóc restrukturyzację sektora bananów w dziesięciu krajach AKP będących głównymi eksporterami bananów.

Unijna wspólna organizacja rynku w odniesieniu do bananów wielokrotnie wywoływała sprzeciw na forum Światowej Organizacji Handlu (WTO). W związku z tym UE negocjowała w ramach WTO umowę handlową w sprawie bananów, która wspiera finalizację uzgodnień rolnych w ramach dauhańskiej agendy rozwoju i pełnej rundy dauhańskiej.

Doprowadzi to do obniżenia marży preferencyjnej krajów AKP, która będzie wymagała korekt. Proponowany program dla krajów AKP będących głównymi eksporterami bananów ma wesprzeć dostosowanie obszarów zależnych od eksportu bananów dzięki wsparciu budżetowemu lub ukierunkowanym interwencjom. Środki te przeznaczone będą na dostosowania konieczne w związku z szerszymi skutkami (społecznymi i środowiskowymi), strategię dywersyfikacji gospodarki lub inwestycje w zwiększanie konkurencyjności, w przypadkach, w których takie działania mogą przynieść trwałe skutki.

Środki proponowane są jako program tymczasowy, którego okres trwania wyniesie maksymalnie cztery lata (2010–2013). Budżet na te środki wynosiłby 190 mln EUR i zostałby wprowadzony za pomocą zmiany do rozporządzenia ustanawiającego instrument finansowania współpracy na rzecz rozwoju.

III. ANALIZA STANOWISKA RADY W PIERWSZYM CZYTANIU

W następstwie konstruktywnych dyskusji podjętych na wczesnym etapie przez trzy instytucje Rada zaakceptowała 15 poprawek przyjętych przez Parlament Europejski w pierwszym czytaniu. Rada jest zdania, że poprawki te udoskonalają pierwotny wniosek poprzez dopracowanie go, głównie motywów, lub poprzez doprecyzowanie pewnych istotnych aspektów przedmiotowego programu.

W szczególności pomoc UE wyraźnie koncentruje się teraz na eliminacji ubóstwa oraz poprawie warunków życia i pracy drobnych producentów rolnych i innych zainteresowanych osób.

Ponadto rozporządzenie odnosi się teraz do regionalnego otoczenia krajów kwalifikujących się na mocy przedmiotowego programu, a konkretnie bliskości do unijnych regionów najbardziej oddalonych oraz krajów i terytoriów zamorskich.

Rada z zadowoleniem przyjęła również poprawki PE dotyczące wymogów związanych z ochroną środowiska, a także wymogów socjalnych opartych na standardach MOP, które to wymogi mają zostać włączone do strategii wspierania poszczególnych krajów.

Należy również zauważyć, że teraz tekst przewiduje ocenę przedmiotowego programu na 18 miesięcy przed jego zakończeniem, co pozwala na przedstawienie odpowiednich zaleceń.

Rada nie mogła jednak zaakceptować tych poprawek przyjętych przez Parlament Europejski, które wprowadzają stosowanie procedury aktów delegowanych (art. 290 TFUE) do przyjmowania wieloletnich programów współpracy i dokumentów strategicznych. Rada jest zdania, że wieloletnie programy współpracy – niemające prawnie wiążącego charakteru – nie są aktami o zasięgu ogólnym, które uzupełniają lub zmieniają akt podstawowy. Są to środki wykonawcze w rozumieniu art. 291 TFUE.

IV. PODSUMOWANIE

W celu wypracowania szybkiego porozumienia co do zmienionego rozporządzenia Rada podjęła merytoryczne negocjacje z Parlamentem Europejskim, które koordynowała Komisja Europejska. W wyniku negocjacji w dużym stopniu osiągnięto konsensus w sprawie merytorycznych elementów tekstu odnoszących się do samego programu środków towarzyszących w sektorze bananów.

Rada nie napotkała istotnych trudności w związku z wnioskiem Komisji, podjęła jednak szczególne starania, by wyeliminować pewne obawy Parlamentu Europejskiego związane z zastosowaniem zmienionego rozporządzenia.

Rada jest zdania, że jej stanowisko w pierwszym czytaniu stanowi wyważony kompromis; apeluje do Parlamentu Europejskiego, by wyraził zgodę na ten tekst, tak by umożliwić wejście rozporządzenia w życie w 2010 roku. Dzięki temu środki finansowe już zapisane w budżecie na 2010 rok nie zostaną utracone. Rada wyraziła poważne zaniepokojenie tym, że brak porozumienia przed końcem 2010 roku może zagrozić długo oczekiwanej umowie handlowej w sprawie bananów w WTO.

CENY PRENUMERATY w 2011 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 100 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	770 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL